

17, Borgåsund d. 14 1900

Nu kär gosse!

Jasa, du har väntat bref från "lilla-mor" du, men var det kanske från "mannen Alma" du väntade en epistel? Några rader hade den senare nog skrivit kraspa till, men "lilla-mor" var förtjusande härlig och hennes sätt att skriva förrän hennes kamp var öfver. Det är nu visserligen intet så aldeles sakert än dea verkligen är öfver, men nu tror "lilla-mor" att så är, och "mannen Alma" säger bara: "Gud gifte, än heunes tro ej ma vackla!"

Och nu är det "mamma-Herr" som författar
ordet — — — — —
Tack, förd och framst, min gosse, jag
är vacker härlig du lämnat tidskriften!
Jag älskar "Hjärtesorgen"; stackars
lyckliga lilla Lisa! — — — —
Det glädjer mig, att du fann så
mycket på Fördhem. Jag var ju
fullkomligtvis på att du skulle
finna dig väl på dessa vackra, fria
fulla ställe, och med dessa älskande,
välvilliga och hjärtevarma människor
som bo där; men att dina hänslor
skulle uttrycka sig i så speciella
former — det hade jag kanske
inte tänkt mig; nu är jag emellertid
hjärteglad åfver av den frid
du harit, min kär gosse, och min
innerligt att de sköna dagar du
harit på gamla Fördhem, måttelater
lyckliga be-

du hoppresas om ej utför uppläggen framtid.
I detta nu sätter du på fäget, med
simet fullt uppläget af de venendo
blandade angelägna minnen; "lilla-
mor" sätter brevöd dig, lägger sin hand
på din panna och körkar migat i
din öra - - - men, jag är så långt,
långt ifrån, att jag inte kan höra
hur hon säger, men jag vet, att hon
är så glad efter din glädje, så lyk-
lig efter att hafta kunnat bereda
dig dessa lyckliga dagar, att det
upprörer mycket. — — —

Men du nu hälla dig rask och kry-
de dagar som återsta innan du kom-
mer åter till Stockholm och dina vänner
här.

Jag har delgitit S. Lander din be-
slut att ungefärlig resa till Göteborg och
Lund, men han, och flera med honom
har en

happas, att du måtte kunna infria lofet
och sedan till Linköping - som annars nog kommer
att afverga din U. B. - samt Örebro i
Samma dag jag - pr. telefon - underrättad
E. Z. om din beslut vis à vis Göteborg och
Lund, fick jag, genom fra Åberg, för
frågan från fröken Westerlund: Om
och på hvilka vikor de skulle kunna
ja låna — Pekka Eroard!

Ja, min gosse, du ser och hon själv,
din också därefter — om du kan! —
Lilla-mor' kommer nog aldrig mera
att — ; detta lifvet — såka överka på
dig, hon har fått en lärca, som var
ganska påkostande att lära sig, men
hon tror sig kunna den nu; och hon
har lärt, att ödmjukt båja sitt hufvud
och siga: "Om Du befaller, så verkar
jag!" — — — — —
På lördagen möter dig en hälsning,

Jag hoppas att du
och sedan hoppas "måttvina
midvagnsgeist", när du återkommer till Stockholm. Ta med dig som
jag hoppas att du har haft en bra
tur.

Ta ga hennies þér að myckelð aðe salustapp vansporák ta
ta þjárlig ráðsmaðr frá Engis aðe Einnar. Þen se ërre haddi en

Januska styrzy felix-allatc för Magra dogar sedan, men Taibc vare
hans goda kradpps möjlitetin ahe var snälla tåkare i klockiga le-

Fysiska krapp vid ungepar samma

ålder som Einar. Måtte mit alkade barna

skyddas därifrån! —

2261 11/12 myoblasty

Jag har dock ikke samma åsikter som du.
Hvad beträffar risken af en stark krapp,
men detta ja vi tala om m. stligea? Glæde
mig at du skrifvit til Oleott; jag vägar intē hoppas, att du
"lilla mor" har något att berömma sig af däriofte. Skrif til din "Mamma"